

**Nestoris Nouariensis vocabula suis locis: &
s[e]c[un]d[u]m Alphabeti ordinem collocata ...**

Nestor, Dionysius

[Straßburg], 1507

VD16 VD16 ZV 4606

O ante C

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98842](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98842)

funx: consiliumq; fuit.

Nuncium. Require in dictione nuncius

Nūci⁹ & res ipsa: & q nūciat dī: teste Festo. Plautus i sticho. Precucurri: vt nūciare nūciū exoptabile. At vō Ser. p. re ipsa h nūciū declinari posse asserit: cū sup li. vi. ait. Nūcius maf. gñis est qui nūciat: qd autē nūciatur licet neutro dicatur: tamen etiā mascu. gñis inuenitur.

Nutricius. Require in dic. nutrico

Nutricor. Regre in dictione nutrico.

Nutricor nutricas. & nutricor deponēs vsurpat. teste Nonio: Marcel. Aphraniū inducente. Nā nutricat oliuā. Cice. li. ij. de natu. deor. Oia si cur sua mēbra & pres nutricat & pñet. Sed et passiuē pulit Varro: cū referēte Prif. ait. Pau-

pertas em hēc quom nō est nutricata conficat Nutrici⁹ q nutrit: & q nutritur vocari potest. Nutrio nutrit. & nutrior depo. dici pñt: testibus

Marcel. & Prif. Virg. li. geor. ij. Hoc pingue et placidam paci nutritor oliuam: pro nutrio Nutricor. Require in dictione nutrio.

Nux format p diminutionē nucula. Vñ Præ-

nestini nucule appellati sūt: teste Festo. Vgu. at dicit: q a nuce fit dīnutiū nucilla & nucula.

O ante B

Baudio & obcedio i vno fcatō dici pñt: teste Festo: vbi diph. au in ce diphthō gñi: teste Apule. mutata ē. et facit in futuro indicatiui modi obcediā & obcedi- bo: teste Marcel. Aphraniū referente dicentē. Meo vt obsequar amori obce-

Obcedio. Reg. in dic. obaudio. (dibo tibi.

Obeo obis. & obino obinis i vno fcatō veteres prulerūt: teste Pōpe. & dicere possumus obeo legationē. obeo moriē. i. moriē vel legatōis officiū exequor. vel pago simili mō: oppeto vel occūbo moriē dicim⁹. Enn. annaliū. v. Occū-

bunt multi loetū ferroq; lapig; pro lapide. Obex tā maf. q fce. gñis est: testib; Capro et Seruio: & si fce. tm gñis Alexāder esse tradiderit. Boetius. Obice firmo clauserat pelias. Syl. li. iij. Et fidos certāt obices. accersere silua. Qui. li. Meta. xiiij. Inuadūt portasq; petunt: q; obice firmo: Clauserat. Vir. li. geid. x. Ecce maris magna claudit nos obice Pōtus: vbi etiā pater: q; prima syllaba indifferens est: pessulū est: & generaliter quodcunq; obstaculum dici potest

Obino. Require in dictione obeo

Obliuio. Require in dictione obliuiscor

Obliuium. Require ibidem

Obliuiscor depo. est verbū: tam gñm q actm potulans: qd tñ Prif. tradit esse cōe: & passiuū videri posuisse Vir. cū dixit. Mula oblita mihi tot

carmina: p a me. Ab obliuiscor venit obliuio & obliuiū. Qui. Leucothoe multa obliuia feci. Hora. sermone. xvi. Ducere sollicitē iucundā obliuia vite.

Obsequela. Require in dictione obsequium

Obsequiū & obsequela in vno fcatō accipi possunt: teste Pompeio.

Obthuro obthuras vñ cū th aspirato scribit. neq; ex ob & tūdo dis cōponit. vt cū Catholi. somniauit Vgu. sed e grēco trahit: auctore Pōpe. ob qd illi φυρσσ dicūt: q nos hostia. & pducit thu syllabā. Hora. in episto. Obthurē patulas: impune legentib; aures. i. occludam

O ante C

Oceanum. Require in dictione oceanus

Ocean⁹ cū vnico c scribit: ppiū fuit viri nomē Tethyos piugis: teste Heliodo i theogo. Et id appellat mare: qd vniuersā circuit terrā: dictus ab ωκyσ qd est velox: testib; Soli. & Seruio: quod & neu. gñe oceanū dicit: pferim si mare sequit: vt Caper testat & Probus. & penult mā corripit syllabā. Lucanus li. i. Oceani tumidas remo compescuit vndas.

Ocha cū ch aspi. scribit: nec ē lati. vocabu. s; grēcū cōpositū ex illog. masculino articlo: q est o & xxy: q est anser. sic em nri o cū xxy pponē-

tes: & in recto n lram vliuā abijcientes: ocha dixerūt. Nōnulli autē o in au diph. cōmutantes aucha enūciāt: vt in ipsa dictione vidim⁹. Ocha itē mōs est & isula sub Euboea: teste Stra. li. x. Och⁹ fluui⁹ est Baetianę puincię i oxum fluiuiū fluēs: teste Pro. Ocnus cū c exili: fuit Mant⁹ fili⁹: dicēte Vir. li. gnei. x. Ille etiā patrīs agmē ciet ocnus ab oris. Fatidicę mātus: & Tulci filius annis

Ochus. Reg. in dic. ocha. (lius annis

Ocyum herba. Reg. in dictione ozimū.

Ocyus cū vnico c exili & y grēco: cōpatiū ē. et si Ser. sup li. viij. gnei. dixerit esse positiū. nam apud grēcos ωκyσ positiū est: q quidē positiuo latini carēt: dicēte Pōpe. Ocyus & ocyssime positiū latinū non hñt: ex q sequit ocyus esse cōpatiū: ocyssime suplatiū. Pli. li. ij. na. hist. Mercurij syd⁹ inferior: circulo ferē nomē dieb; ocyore ābitu: mō ante solis exortū: mō p⁹ occasū splēdēs. i. velociore. Idē li. xvi. Qui dā breuitate radicū senescere celer⁹ arbores putant q; coarguūt fieri: q rā radices lōgissimę: & senect⁹ ocyssima est. Oxy cū y grēco & maf. gñe declinat. Oxy cū y grēco indecl. neu. gñis idē fcat. b est acutū citum: velox. vñ ocyme superlatiū. i. ocyssime. b est citissime seu velocissime: vt auctor ē Pōp. Oxus fluui⁹ ē Hyrcanię q p Baetrianā puinciā fluit: vt Prole. ostendit.

Ocnus. Require in dictione ocha

October et octobris in recto antiqui protulerūt

teste Prisciano

M iij

Ostobris. Require in dictione october.

O ante D

Odio odis facit in futuro indicatiui modi odiā & odibo. Hiero. i. parabolis. c. i. Viqueq par uuli diligitis infantia: & stulti ea: q̄ si sūt noxia cupiēt: & iprudētes odibūt sciētā. Odi defecti uū p̄bū: v̄posus sum (vtrūq̄ em̄ vsurpa: teste Prif.) tā p̄sentis q̄ p̄teriti t̄pis fcatū detinet: & quidē frequētius q̄ odio odis apud oratores legit. Plau. i. Amphi. Inimicis semp̄ ofa sum obtueri. i. odi semp̄ inimicos obtueri. Inde venit Exosus et posus: teste Ser. sup. li. v. gnei. Quare Alexadrū cōfratrē meū p̄stat nō recte credidisse: cū ait. credo q̄ exosus p̄bo caret atq̄ posus Et ab osum supino nomē verbale osor. Plau. i. Asinaria. Incōtinentē atq̄ osorem vxoris sug.

Odi. Require in dictione odio

Odoror. Reg. in dic. odoro.

Odoro ras. & odoror depo. vsurpa. Hiero. in Gene. c. viij. Odoratusq̄ ē dñs odorē suauitatis

Odor & odos in recto dici pōt.

Odos. Require in dictione odor.

O ante E

Oeconomus cū ce diph. & exili scribit: p̄poniturq̄ ex oikoo q̄ est dom⁹: & νομοσ lex. de cet em̄ dispēsatorē legē dom⁹ esse. neq̄ ab echo q̄ soni repulsio dī. neq̄ ab icon: q̄ est effigies deriuat: vt sōniauit Vgu. Hiero. i. homel. viij. dñicē post Pēthecosten. Oeconom⁹ tā pecuniae q̄ frugū: & oium q̄ dñs possidet dispēsator est Vñ Oeconomie Xenophontis pulcherrimus liber est: q̄ nō gubernationē villae sed dispensationē vniuersae dom⁹: Tullio interpretante: fcat Hæc ille. Vbi Ineruditi legunt iconomus

Oedipodes. Require in dictione oedipus.

Oedipus cū ce diph. & i latino & p̄scribit. & facit in grō oedipodis. Sicut Melāpus huius melampodis: ac etiā oedipi: teste Prif. Vñ Plau. ait in p̄nulo. Oedipi opus est pietura: p̄priū fuit viri nomē: q̄ teste Probo: etiā Oedipodes hui⁹ oedipodis. vel oedipodē declinari pōt. Stau⁹ li. Thæb. i. Oedipodæ confusa domus.

Oestrus. Regre in dictione oestrus.

Oestrus cū ce diph. masc. gñe declinat. sed Torrel. neutro cestrū declinauit: volante paruū est quē nōnulli asillū: alij tabanū vocāt: & græcū est vocabulū: dicēte in georgicis Virg. Cui nomen asilo. Romanū est cestrū Graij vertere vocātes. vbi Seru⁹ Oestrus inquit græcū est: & latine asilus dī. & Probus ait. Asilus gen⁹ est tabani: & vocat græce cestros. Oestros item fluuius est Paphiliæ: teste Pōpo. Mela. Ostrum & austrū teste Prif. dici pōt: & purpura transferi. Virg. li. viij. gneid. Instratos ostris alipedes: p̄stisq̄ tapetis. Ostra vrbs est mediterranea Senonū in Italia: teste Prole. Ostrea soc. & ostreū

neu. gñe declinari pōt: teste Seruio sup. i. geor. genus est conchæ. Oui. in Fastis. Ostreaq̄ in chis tuta fuere suis. Sunt tamē qui inter ostrea & ostreū hoc differētiā tradūt: q̄ neu. gñe concha sit: foeminino aut ostrei carnes. sed hæc differētia ab auctoribus p̄fundi

O ante F

Offa cum duplicato f̄scribit: & format p̄ diminutionē Offula: teste Varro. de ling. lat. unde & Apulcius in deo socratis ait. Coruus & vulpes vnā offulam simul viderant: eamq̄ rapitū festinabāt. Ab offa fit diminutiue Offella cum vnico figa primā sillabā corripit. Mar. Parua tibi incurua craticula fudet offella. Iuue. satyra. xij. Et exigue frustis imbutus offellæ. Offa autē primā positiue producit: dicente Iuue. satyra. vi. Cocteq̄ siliginis offas.

Offella. Require in dictione offa

Offendo. Require in dictione offensio.

Offendix. Require ibidem.

Offensa. Require ibidem

Offensio hui⁹ sionis. & offensa hui⁹ offensæ. & offendo hui⁹ offendinis in vñ fcatō dici pōt: teste Marcel. q̄ etiā & hic offensio: huius offensio. Lucre. li. vi. Nō igit multis offensio intermerendo. Offendix hui⁹ offendicis vocat̄ t̄gaturq̄ nodus: q̄ & restringitur & remittitur Offensus. Require in dictione offensio

Offula. Reg. in dic. offa.

O ante G

Ogygia cū y greco in secūda syl. scribit: insula ē Phœnicis et Syrii maris. Quidā dicūt esse insulam in Ionio mari: Lacinio p̄montorio p̄pina. Nōnulli dicūt esse insulā Aphricę regiōe syrtiū. Ogygia eadē scriptura neut. gñis: plurimū. moenia Thæbana vocant: teste Festo.

O ante L

Olea & oliua teste Seruio: p̄ arbore vsurpa. sic & p̄ liquore oleū vel oliuū dicim⁹. Hora. ser. xij. Quali p̄fundat pisces secū⁹ oliuō. Persi⁹. Hec sibi corrupto casiam dissoluit oliuō. Inde Oliuitas: olei fructus dicta est: teste Noni. Varronē inducente dicentē. Tū deniq̄ omnis cū luccerna combusta est in lucubrādo oliuitas q̄q̄ consumpta est. Hæc oliuea: teste Pompeio ab oleis dicebatur. Sicut a vino vindemia. Oliuolum neu. generis: locus est oliuatum.

Oleo oles secūda. & olio olis tertia p̄it. dedi. p̄ testib⁹ Marcel. Diome. Prif. Plaut⁹. Olūt ades Arabicas. & facit in p̄terito olui & oleui. insulapino olitum & oletum: teste Prif.

Oleum. Regre in dictione olea.

Olim tria detinet tēpora: p̄teritū: p̄sens: futurū auctoribus Marcel. & Seruio

Oliua. Regre in dictione olea.

Oliuetū. Ibidē.

Oliueta. Ibidem